

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

„Il n'y a point de plus cruelle tyrannie que celle que l'on exerce à l'ombre des lois et avec les couleurs de la justice.“

(Nu există tiranie mai cruntă ca cea exercitată la umbra legilor și păstrând aparențele justiției.)

Sibiu, 8 Iunie st. v.

Resultatele celor dintâi trei zile de alegeri au adevărit prevederile acelor, care nu mai iau în serios așteptările constituționale.

Dintre 345 deputați, care au fost aleși în aceste trei zile, 224, adică două treimi sunt „aderenți“ ai guvernului, ear' ceilalți se împart între deosebitele fracțiuni opoziționale, dintre care cea mai puternică, cu 59 deputați, a aderenților lui Kossuth, și cea mai slabă, „naționalitățile“, 8 Sași, dintre care doi, ba chiar trei aderenți declarați ai partidului opozițional moderat.

Sârbii și Românii n'au reușit, pe cât seim, cu nici unul din candidații lor cu program național. Domnul Dr. Mihail Polit a căzut la Neoplanta, tot domnul Dr. Polit a căzut la Biserica-Albă, dl Petru Truția a căzut la Baia-de-Criș, dl George Popovici a căzut la Șiria: guvernul poate dar' se dăcă fără de sfială, că idea păstrării caracterului poliglot al statului ungar nu are aderenți în țeară și că țeara a trimis în parlament numai oameni, care stăruie pentru prefacerea statului în național maghiar.

Nu mai rămâne deci decât să se procedă la operațiunea cuvenită.

Dl ministru Augustin Trefort admite cu toate acestea, că sunt împregiurări, în care partidul „naționalităților“ poate și el să însemneze ceva.

„Partida naționalităților nu e tare în parlament, — le dăce dl Trefort alegătorilor sei din capitală, — dar' e mai tare afară de parlament; în împregiurări normale ea nu e primejdioasă, dar' în anumite împregiurări ar pute să devină primejdioasă.“

La aceste „anumite împregiurări“ s'au gândit aderenții partidului național român, când au hotărât, ca aleg-

torii români să nu între în lupta electorală acum, când nimeni nu le dă nici o garanție, că pot să-și exercite dreptul în toată libertatea, ci să aștepte acele „anumite împregiurări“, când în fruntea țării va fi un guvern, care le va da oarecare garanții.

Și guvernul acesta va veni și el, deși nu adus de parlament, impus de forța împregiurărilor.

Ungaria e coaptă pentru ori-și-ce guvern, și dacă dl Tisza a putut să-și aleagă în timp de trei zile 224 aderenți în parlament, un alter Taaffe ori un alter Schmerling, fie chiar și un fel de Pallavicini va pute să-și aleagă trei sute.

Nu e decât cestiune de timp.

Pe cale legală, constituțională, cu păstrarea tuturor formelor are să se desfășoare ceea-ce Maghiarii au făcut în timpul celor din urmă douăzeci de ani. Și atunci vor vedea Maghiarii ce e pe aici, pe unde astăzi guvernul își proclamă deputații; atunci vor înțelege și aceia dintre frații nostri, care și-au câștigat „merite“ în nise timpuri atât de grele ca cele de astăzi cât de rău au lucrat.

Ilusiuni pierdute.

Pe când comitele Teodor Andrassy le spunea alegătorilor din Terebeș, că Maghiarii trebuie să renunțe la independența Ungariei, dacă vor să aibă pozițiunea unei mari puteri, un alt membru al înaltei aristocrații, marchionul Alexandru Pallavicini, om cu vederi mai largi, renunțând la onoarea de a fi și în viitorul period legislativ membru al dietei ungare, îi sfătușește pe compatrioții sei să se ferească de idea, că pot să joace rolul unei mari puteri.

„Trebuie, — dăce marchionul Pallavicini într'o scrisoare adresată alegătorilor sei din Szegvár, — să ne împăcăm cu amarnica convingere, că în comparațiune cu actuala noastră capacitate

casa noastră e prea grandios arangiată; și de aceea să ne ferim de idea, că putem să jucăm rolul unei mari puteri, și să ne alipim strâns de țerile ereditare ale Maiestății Sale. Trebuie să ținem sus interesele comune întregii monarhii și să aducem jertfe pentru ele... Acolo, grație activității unui guvern, care a scris împăcarea pe steagul sen, s'a produs între deosebitele națiuni o stare de amărieune de tot îngrijitoare, ale căreia urmări astăzi nu se pot încă prevedea.“

Marchionul arată apoi, — dăce „Pester Lloyd“, — că maiorițiile slave din Austria amenință Ungaria... și stăruie, ca în Ungaria să se cultive mai bine limba germană.

Nu se cere multă pătrundere politică, pentru-ca ori-și-cine să înțeleagă, că aceste idei emise de marchionul Pallavicini sunt un fel de răspuns la programul desfășurat de comitele Teodor Andrassy. Nici unul din acești doi membri ai înaltei aristocrații nu exprimă păreri individuale: sunt în „casina națională“ din Budapesta două curente deosebite, unul național maghiar, pe care îl reprezintă în acest cas comitele Teodor Andrassy, ear' altul austro-ungar, în sensul căruia vorbesc marchionul Alexandru Pallavicini.

În aceasta consistă importanța enunțierii făcute de acești doi oameni politici.

Căci trebuie să fim lămuriti asupra rolului firese, pe care mai ales în monarhia noastră îl are aristocrația.

Sunt frumoase ideile democratice și mai ales noi Românii, care tot cam „din opincă“ suntem eșii, suntem oare-cum predestinați a fi campioni ai democrației. Trebuie cu toate acestea să fim oameni rezonabili și să înțelegem, că omul, care fie în virtutea nașterii, fie prin bogățiile lui a străbătut în înalta societate, este oare-cum predestinat să aibă parte la conducerea politică. El poate mai bine ca alții să fie independent, dispune mai bine ca alții de mijloacele, prin care se obțin succese politice, are mai multă lesnire ca alții spre a-și câștiga cunoștințe și experiențe, poate să se folosească mai bine ca alții de știința și de experiențele altora și, mai presus de toate, el are, dacă vrea, relațiuni cu cercurile conducătoare și bine informate.

Astfel pe când noi, simpli muritori, deși adese-ori oameni foarte bine inspirați și conduși de cele mai bune intențiuni, ne facem combinațiunile în virtutea unor presupuneri, care pot să fie și greșite, aceia dintre boierii și coconășii din „Casina națională“, care sunt totodată și oameni serioși, discută și își fac combinațiunile pe baza unor informațiuni pozitive, primite din mai sigure izvoare.

Dicem și noi și am mai dăce și mai nainte, că Maghiarii nu trebuie să-și facă iluziunea, că le este și lor dat să joace rolul unei mari puteri. Una e însă, când o dăcem noi aceasta și alta e, când o dăce marchionul Alexandru Pallavicini.

Dicem și noi, că Maghiarii lucrează pentru alții, când ne ruinează pe toți, ca să încerce a face ceea-ce nu este cu putință: una e însă, când o dăcem noi și alta, când o dăce marchionul Pallavicini.

Alternativa pusă de marchionul Pallavicini e clar formulată: ori Maghiarii vor merge cu Germanii, ori ei vor fi dominați de Slavii, care constituiesc maiori-tatea populațiunii din monarhie.

„Tertium“, — dominațiunea maghiară — nu este cu putință.

Ear' alternativa aceasta ne privește și pe noi Românii.

Chiar și comitele Andrassy, mărturisind că ne aflăm în ajunul unei crize hotărâtoare, admite, că actuala stare de lucruri nu se mai poate menține.

„Maiorițiile slave“ vor să restabilească unitatea monarhiei pe baze federative, și după gândul lor elementul slav e acela, căruia i-se cuvine înfrîurirea hotărâtoare atât în lăuntrul monarhiei, cât și în țerile din Orient. La acest curent slavon reflectează marchionul Pallavicini, când dăce, că „maiorițiile slave“ din Austria amenință Ungaria.

Și după convingerea marchionului Pallavicini de predominarea slavă numai alipirea către Germanii ne poate scăpa. Și marchionul Pallavicini nu este el singur de părerea aceasta, precum nici comitele Andrassy nu el singur e de părerea, că, prefăcând statul ungar într'unul național

Foița „Tribunei“.

Memoriile lui Radetzky.

Interesante sunt notițele feldmareșalului Radetzky, ce le predase generalul contele Thun arhivei de război din Viena. Ea le publică acū și sunt de mare interes istoric. Notițele acestea conțin o cronologie a războaielor austriece de pe la finea secolului trecut și duc până la anul 1813. Feldmareșalul Radetzky vorbește în cronica sa foarte puțin de persoana sa, el descrie mai mult persoanele de pe timpul acesta. Scrierea aceasta se distinge prin o obiectivitate deosebită și prin iubire de adevăr și în multe părți se observă prea bine genialitatea observațiilor acelor, cari indică pe un om superior.

Războaiele turcești le descrie cu o amăruntă deosebită și se plânge asupra organizării rele a armatei austriece. Vin războaiele cu Țările Europei, cu Napoleon Bonaparte. Căusele învingerilor lui Napoleon le atribuie el mai multor greșeli în armata austriacă. Tactica era învechită, „care putea să fie bună în baza ei, dar' nici de loc în praxă și în detalii“. „Nu era așezat nici un plan deosebit de operațiune și asupra mersului războiului influențară prea multe persoane, care la asta n'au fost chemate nici prin talentul lor și nici prin iubirea lor către cestiune.“

„Fără claritate asupra acelor, ce sunt de făcut, nu se ajunge nici un lucru, cu atât mai puțin o agendă militară. Cu știința aceasta întră activitatea, unitatea în toată ființa armatei și oareșicare îndrăzneală, care necesitează norocul, de a se areta favoritoare“. Tactica de atunci o critică foarte aspru. Avantgardele erau prea multe și prea îndepărtat postate de grosul armatei. Avantgardele se luptau mai în fiecare zi și băteau lupte adevărate, pre când grosul sta în neactivitate.

Nimenea din statul major n'avea idea, cum trebuie condus un război ofensiv în munți. Conducerea armatei era slabă. Comandantul prim, Beaulieu, era slab de bătrânețe și în discordie cu ceilalți generali. Al doilea, Wurmsier, era asemenea prea bătrân, surd și fără voință și urma orbiș dispozițiilor lui Duca și Türkheim, care cest din urmă, un favorit al lui Thugut, a fost înima ministerului de război. Într'aceea se îndepărtă Napoleon la Egipt. Austriacii bat împreună cu Rușii sub Suvaroff pe Francezi. Despre Suvaroff dăce Radetzky următoarele: „Aparența lui într'o blusă deschisă de până și asemenea pantalonii, cu bumbi neîmbumbați la genunchi, cu o cușmă de piele asemenea unui coif pe cap, pe un cal slab și cu echa-bracă verde, cu canciul în mână, apatie, mai că fără încredere, aș dăce, către generali și oficeri, a fost această mică figură fără formă

mai mult de un aspect de batjocură; cu un cuvent armata era ofensată, încrederea în conducere a dispărut și o discordie mare între armatele aliate a fost urma, care în curând se împărți în două părți“. Și conducătorii austriaci au fost neuniți; șeful statului major Zachar co-respunda în taină cu ministrul Thugut. Napoleon se reîntoarce din Egipt și la Marengo armatele austriece sunt bătute cu desăvârșire și toată Italia pierdută de isnov.

„Vin războaiele din Germania cu Napoleon. Comandant suprem e archiducele Carol. Armata se concentrează în Boemia și ea nu se mișcă către Dunăre la Regensburg, ci către Austria, prin ce se întârzie acțiunea. Davoust putea să vină cu încetul la Regensburg și să ocupe Dunărea, pe când noi ne mișcam încet în marșuri mici spre acolo, așa încât Napoleon avea timp destul de a sosi totodată cu întreaga sa armată la Dunăre“. Radetzky se numește de șef al statului major, el nu vrea să primească numirea. Împăratul Francisc îi răspunde: „că nu-mi veți face într'adins prostii, imi este chizeșie caracterul vostru și veți face prostii de regulă, atunci sunt îndatnat la ele“. Radetzky făcuse două planuri de ofensivă. Aici se curmă notițele lui Radetzky; urmează câteva notițe de ale generalului contelui Thun. Împăratul Francisc dăce la 1813 lui Radetzky: „Dacă nu veți înceta cu proiectele voastre și nu veți dăce ceva mai cu

minte, decât planul vostru de operațiune, vă las să vă închidă la Spielberg sau a vă scurta cu un cap.“ Radetzky părăsi sala audienței și se prezentă principelui Schwarzenberg, care se vedea la fereastra deschisă în gerul cel mai mare și-i dădu demisia sa ca șef al statului major. Atunci intră ordonanțul împăratului contele Wrba și-l pofti la masa împărătească. Radetzky nu mănecase nimica; după masă îl întrebă împăratul: „Cum vă merge, Radetzky?“ — „Tare rău“, a fost răspunsul. — „De ce?“ — „Căci am pierdut grația Maiestății Voastre; dar' permiteți-mi o întrebare, Maiestatea Voastră: cetit-ați planul operațiunilor?“ Răspunsul a fost: „Nu.“ Atunci replică Radetzky: „Să-l cetiti M. V., și permiteți-mi M. V., ca dacă ar proveni ceva, ce n'ar fi adevărat, să mă apăr.“ Împăratul dăce: „Da, da, încă astăzi.“ Se țină o conferință cu Schwarzenberg, Metternich și Duca. Duca a fost cel mai mare oponent al planului lui Radetzky de a trece Rinul și a ocupa Parisul, și în furia lui striga: „La dracul, veți să fiți mai cu minte decât prințul Eugen?“ bătând cu mâna în masă așa de tare, că negreala se vârsă. Radetzky replică: „Prințul Eugen de mult ar fi trecut Rinul.“ Împăratul sculându-se dăce: „Nu, nu, eu sunt înțeles cu totul cu Radetzky“, și dădu porunca de a săvârși planul. Parisul fu ocupat. *Dionisiu O. Olinescu.*

maghiar, Maghiarii ar pute să reziste atât față cu Slavii, cât și față cu Germanii.

După părerea noastră, care nu cunoaștem, ce-i drept, dispozițiile înaltele cercuri conducătoare, dar cunoaștem spiritul, de care sunt pătunse masele ce au să fie conduse, pericolul unei predominii slavone nu e atât de iminent, precum ni-l prezintă marchionul Pallavicini.

Ceea-ce ajută pe „majoritățile slave” e mai presus de toate nemulțumirea adâncă și generală, de care sunt agitate popoarele din regatul ungar. Dacă mâne prin o revisuire înțeleaptă a legii pentru naționalități s'ar pune capăt acestei nemulțumiri, statul ungar ar fi inatacabil și pentru Slavi, și pentru Germani.

Abia se va mai fi găsim însă cineva, care crede, că este cu puțință, ca un guvern eșit din mijlocul poporului maghiar să facă o asemenea revisuire. Astfel ori-și-cine, reprezentând tendințe egalitare, va găsi din și în și mai multe elemente accesibile în regatul ungar.

Eară Slavii, care sînt și ei strîmto-rați, nu pot să aibă decât tendințe egalitare. Predominarea lor poate să urmeze mai târziu; deocamdată însă ei se vor mulțumi cu o stare de lucruri, în care pot să se desvitalizeze mai liber ca astăzi. Și dacă ar fi ca, mai târziu, ei să ajungă la predominare, noi Români din monarhia aceasta am fi cei din urmă, care am simți-o aceasta. Germanii și Maghiarii s'ar lupta, împinși de propriile lor interese, ca să ne apere.

Mai apropiată e deci puțința unei predominii germane, de care noi Români de asemenea n'avem să ne temem prea mult, care însă ar pute să-i scoată pe Maghiari odată pentru totdeauna din pozițiunea lor istorică.

Cât pentru noi Români n'avem decât să așteptăm ziua, când fie Slavii, fie Germanii, îi vor fi repus pe Maghiari; dar n'avem să-i ajutăm pe Maghiari, dacă ei nu și-au dat nici o silință să obțină sprigul nostru.

Deocamdată constatăm, că la Szegvár, în colegiul marchionului Pallavicini n'a fost ales un guvernamental, ci dl Ignățiu Helfy, unul dintre cei mai hotărâți aderenți ai lui Ludovic Kossuth.

Un mai potrivit răspuns din partea Maghiarilor nici că se putea.

Revistă politică.

Sibiu, 8 Iunie st. v.

Situația din Sârbia preocupă în mare măsură cercurile politice. Și se poate, ca ea să contribuie mult la dezvoltarea mai departe a lucrurilor din Orient și să fie normativă în ceea-ce privește și cestiunea bulgară. Pentru-ca ministerul sârbesc să fie cu deservire radical și prin urmare rusofil, regele Milan s'a lipsit de omul lui de încredere Boghittchevich și a însărcinat cu conducerea portofoliului de război pe Gruici, fostul reprezentant al Sârbiei la Petersburg și prin urmare un om, care a avut ocaziune de a se informa până acum despre vederile cercurilor politice rusești.

Nisce date foarte interesante cu privire la formarea cabinetului Ristici ne oferă foaia germană „Vossische Zeitung”. Un corespondent ocaasional al acesteia raportează, că, după împărțiri garantate din isvoare sârbesci, plenipotențatul german contele Bray a contribuit în Belgrad mult la chemarea domnului Ristici. Aceasta o constatăm și cercurile politice din Belgrad și și persoane, față cu care regele Milan are anumite angajamente. Se dice, că punctul de privire german la rezolvarea crizei sârbesci se fi fost: Germania, care n'are nici un interes politic în Sârbia, e mulțumită, dacă sub Ristici Sârbia va satisface datorințelor sale internaționale și financiare.

Despre cabinetul Ristici mai scrie apoi „Die Post”, unul dintre cele mai de frunte jurnale din Germania și unul, care stă foarte aproape de principele de Bismarck, următoarele: Însemnătatea ministerului Ristici consistă mai puțin în întreprinderi momentane, decât într-aceea, că pe privilegiul izbucnirii unei crize acute în Peninsula-Balcenică, Ristici numai decât își va urmări ideea lui sârbescă; e apoi o întrebare a viitorului, ce atitudine va lua Austria față cu aceea.

„Le Nord” din Bruxella, organul oficiului de extene rusești dice, că cabi-

netul Ristici e o revanșă pentru ideile lui Garașanin, de a face din Sârbia un regat atîrător de Austria, și apoi continuă: „Schimbarea aceasta arată, că în Peninsula-Balcenică nu sînt durabile combinațiunile îndepărtate. Cea mai bună politică e, de a se feri a face din statele din Balcani o vatră pentru intrigile externe.”

„Reichstag”-ul german s'a închis la 18 l. c. prin o manifestațiune specială a guvernului. După cetirea mesagiului împărațesc, prin care se declară sesiunea de închisă, dîse secretarul de stat Bötticher: „Îmi mai țin de o datorință plăcută, de a da „Reichstag”-ului expresiunea mulțumitei și recunoștinței împăratului, că a dat armatei și financelor imperului puterea și tăria, care formează cele dintăi condițiuni pentru pace și pentru dezvoltarea binelui poporului. „Reichstag”-ul prin o lucrare obositoare a justificat încrederea poporului, care și-a trimis aci reprezentanți pentru asigurarea păcii. Împreună cu mulțumirea ce o oferă împlinirea datorinței binevoite a duce cu d-voastră și mulțumita Maiestății Sale și a guvernelor aliate.” Membrii „Reichstag”-ului se împrăsciară apoi cu obiceiul „Hoch” întreit la adresa împăratului.

Presă rusească pledează din nou pentru o limitare a libertății bisericești luterane din Rusia, cu motivarea, că aceea servește scopurilor politice în provinciile dela Marea-Ostică, întocmai ca și biserica catolică în ținuturile vestice.

Correspondențe particulare

ale „Tribunei”.

Valea-Hațegului, 10/6 1887.

De nu cumva o mână mai dexteră m'a prevenit, ceea-ce nu cred, pentru-ca oamenii astăzi puțin se interesează de afacerile naționale și mai virtos de sfintele drepturi ale poporului nostru, care și de altminterlea în împregiurările actuale se calcă în picioare, atât direct, cât și indirect sub umbra legilor, — deși poate prea târziu, dar totuși destul de timpuriu, pentru-ca să ne cunoaștem oamenii, ce pretind a se socoti drept luptători ai drepturilor noastre naționale, căci vai! câtă amăgire am trebuit noi alegătorii cercului Hațeg să îndurăm! Și eată pentru-ce:

În 24 Aprilie a. c. cu ocaziunea adunării convocate pentru alegerea delegaților la conferința alegătorilor români ținută în Sibiu, a fost ales de președinte al acelei adunări, din respect la poziție și la etate, dl vicar for. gr-cat. Ioan Ianza; tot cu acea ocaziune alegându-se și clubul național pentru cercul electoral al Hațegului, adunarea a aflat cu cale a-l alege și acolo. Și ce să vezi? Dumeșdeul străbunilor nostri! Dînsul cu ocaziunea, când candidatul de deputat br. Alexiu Nopca în 9 Iunie 1887 după ameați la 3 oare convocase alegătorii pentru a li se ceta programul, dînsul nu numai că s'a dejosit (ne-a amăgit) de a participa la acea adunare, ci încă împreună cu contele Toroczky (ginele lui Kendeffy Samu) și Dr. Mosko Antal, medic, a mers în deputațiune, de a invita pe nobilul baron să vină să-și desfășure programa. Fost-au acolo prezenți spre exemplu: președintele magistraturii opidane Hațeg, dl primar Ambrosiu Bêrsan; d-nii Georgiu Balas, directorul de poliție; Alexandru Serafim, scriitor; Nicolau de Popesco, economul opidului și dl Georgiu Ciuciu, paroch gr-or., care a fost ales și de suplent-delegat la conferință, dar acolo i-a fost prea departe să participe, — aici însă nu.

Apoi ce să mai dic de bietul popor, care dacă își vede oglinda, că se trage cătră gâră, el nu pricepe, sêrmanul, că de ce așa și de ce nu altcum, ci se supune așa dicînd orbesce.

„Mi-a venit și-mi vine să strig cu Andreiu Murășan:

„Ființă fără mumă! ce vermilor dai hrană
Și ierburilor rouă să crească pe pământ!
Mă mir, cum lași să între în om duh de satană;
Să calce, să isbească tot ce e drept și sfânt?”

Și eu, Onorată Redacțiune, și dl or le imput, că nici nu se poate altcum, ca adevărat Român, dar apoi învinovățesc pe d-nii delegați, în cari am pus toată încrederea noastră, când i-am ales să ne reprezente sfânta cauză în conferința din Sibiu, și cari deși spre lauda dl or au luat parte, totuși nu și-au satisfăcut datorinței, de a convoca adunarea publică, și acolo apoi să ne raporteze. Nu știu dacă vor fi făcut altceva sau nu, afară de aceea, că au împărțit o cuantitate bunicică de apeluri de ale comitetului central național; aceasta însă nouă celor ce am vră să dovedim pe față voința noastră de aderenți adevărați ai programei naționale, statorite cu atîta putere de drept și

de dreptate, nu ni-a fost și nu ni-e de ajuns. Și îi asigurăm pe d-nii delegați, că dându-ni-se nefericita ocaziune de o parte, ca și de altă-dată tot asemenea să ne validăm cel mai scump drept omenesc, — alegerile electorale, — de sigur ne vom cunoaște oamenii, cari întru nimic nu vor fi mai puțin ca noi — cei adevărați Români.

Până atunci însă să și-o cresteze pe reșă. Voi vedea, ce Vă voi mai scrie, că în 17 e alegerea de deputat; de sigur nu voi cruța pe nimeni, de voi fi în pace și sănătos. Așa dară la revedere!

Un Român.

Sebeșul-săsesc, în 19/6 1887.

Când Dumeșdeu vrea să-l bată pe om, înainte de toate îi ia mintea! Această sentință se poate aplica la toți acei oameni, care pentru interese personale și mășave se rup de cătră trupul național. Ați ținutul și orașul Sebeșul-săsesc a avut alegerea de deputat, și fiindcă Sașii și Românii de mult sînt sfâșiți, fiecare parte a grăbit a-și îmbia pe întrecute serviciile lor contrarului comun.

Și Românii și Sașii ați în ziua de Duminică cu grămada se prezentară la urnă și nici că le-a păsat a dovedi prin fapte neolialitatea lor față cu conclusele naționale, ei chiar și serviciul d-deese l-au părăsit numai ca să poată lua parte la tradarea neamului propriu.

Cât li s'a plătit și cât li s'a promis fiesc-cărei părți, aceea nu o știu pozitiv, dar se vede, că și aci Românii vor fi rămas de pagubă, căci încă și în oarele de după ameați inteligenți, ca și Dr. Pompiliu Isac și Bojiță încă tot mai căciulau pe alesul deputat Horváth Toldi, groful de pe la Zam, și acesta mai căuta și colinda pe la ceilalți inteligenți români și popi.

Alegerea a fost numai o aclamare, căci în urmă măsurându-și ambele părți puterile pășiră la compromis și alegătorii români se închinară și ei la groful ales și candidat de Sași.

Aceasta este rezolvarea enigmaticești ținute a Românilor din Sebeșul-săsesc și ținut, pentru ce acel cerc n'a fost reprezentat la conferința națională din Sibiu, și efectul s'a vădit atunci, când avocatul Ioachim Fulea se preumbla cu alesul deputat de braț prin piața Sebeșului.

Destulă satisfacție poate fi pentru neamul românesc, când cel născut din opincă a putut sta de braț cu un atare magnat. Dulce iluziune a intrat în butoișul avocatului, când s'a vădit la o așa înălțime ridicat.

Apoi ceilalți doi s'au mulțumit cu mai puțin — unul a sărutat mîna grofului — și Dr-ul s'a vădit înjosit la o mare scăpătare, ear' vestitul I. Bojiță s'a dus la banchet și a mîncat și beut cu dl Bömches dintr'un blid și păhar, măcar că nu de mult îl făcuse pe bietul avocat în ședința publică a comunității. . . . Ați ei fură frați de cruce la banchetul tradării.

Vai și amar de astfel de conducători ai poporului, care se întălesc la atari vîndări.

S'a și vădit, că nici Sașii, nici Românii nu au conducători adevărați, ci nisce simpli vîndători de interese particulare, căci poporul, alegătorii sași și români beau vinul „nefalsificat” al președintelui partidului liberal, de care vin cam fugiau cumpărătorii, care s'au abătut pe la Sebeș. O veselie mare s'a făcut cu această ocaziune; 3 biruri erau pline de alegători, veseli fără deosebire de naționalitate.

Eată morala în alegere, eată batjocura, la care se expun cei care nu țin cu neamul lor.

Inteligența mireană și preoțiimea din acest oraș și ținut nu mai au drept la stîmna națională, căci a conduce pe popor la atari scandale, însemnează demoralizare, ear' nu conducere spirituală, la care acești bărbați sînt îndatorați prin legea d-dească și lumească.

Dacă ei ați se ascund dela fața lumii și lucră în ascuns, apoi vai de acel moment, în care li se va da răsplată faptelor rele, ce le comit în detrimentul națiunii lor.

Aceste pe scurt vi le fac cunoscut.

„Dascdul.”

Pecica-română, la 17/6 1887.

Ieri am petrecut la cele eterne pe adv. Nicolau Filimon. Pierderea lui este mare, și o simțim cu toții, ear' în special o simte comuna Pecica-română, care în adormitul ca și în fiul seu privia pe jurisconsultul seu în toate afacerile sale.

Viața lui a fost plină de muncă, care cu bărbăție a început-o și earăși cu aceeași bărbăție a terminat-o, așa încât poate dice despre sine cu Apostolul: „luptă bună m'am luptat, cursul am împlinit și credința am păzit”.

La anul 1865, când de pia memorie Georgiu Popa deveni comite-suprem al Aradului, între Românii din Arad și giur, n'a aflat persoană mai aptă pentru oficiul de proto-notar

comitatens, decât pe Nicolau Filimon, care a și purtat acest oficiu cu demnitate, cari administrația comitatensă în cei doi până trei ani cât timp acești doi bărbați au făcut pe șeful ei, a fost adevărată administrație, ceea-ce și străinii au recunoscut-o.

La anul 1867 schimbându-se sistemul de guvernare, Nicolau Filimon fu dat afară din acest oficiu, dar la glasul unanim al poporului din Pecica-română ocupă aici postul de proto-notar comunal.

Cu venirea sa aici, cauzele comunale luară o directivă bună, ceea-ce era un mare ghimpe atât în ochii străinilor dela comitat, cât și în acelora din loc.

În scurt timp dar', după-ce Tabaidy ajunse vice-comite cottens, — el a fost silit a se retrage.

De atunci își mută locuința în Arad, începându-și din nou cariera advocațională; ear' în toamna anului trecut, fiindu-i sănătatea atacată de suferințele trecutului mai mult, eară clientela sa în cea mai mare parte prefăcînd-o poporul de aici, — s'a mutat erăși la Pecica-română, unde și-a petrecut zilele cele din urmă ale vieții sale.

Nicolau Filimon, ca notarul și mai în urmă ca avocatul comunei, a făcut că Pecica-română prosperează ați materialmente și moralmente; căci procesul cel lung, dintre erar și comună, numai acest om a fost în stare în scurt timp a-l termina.

La anul 1875 sub dînsul ca și sub notarul comunei s'a înființat și edificat a IV-a școală de băieți, un edificiu grandios, care atrage asupra și atențiunea privitorului. Tot la consiliul lui au început oameni în etate a ceti și scrie.

De aci a urmat, că Nicolau Filimon a fost atât de iubit de poporul român din Pecica-română, care simte atât de tare pierderea lui. Consiliile lui pentru fiecare om erau consiliu părintesci.

Moartea lui ca un fulger repede a străbătut departe în comitat; de aci mulți dintre inteligenții români din Arad și giur au alergat la înmormîntarea lui, aducînd fiesc-care cu sine cununi de condolență. Preotul gr-cat. din Arad a oficiat la înmormîntare cetind și cuvîntul funebru, adecă predica și iertăciunile, ear' la mormîniță afară avocatul Stănescu cu o rară elocuență a spus pierderea cea mare ce o simțim cu punerea acestui bărbat în sinul pămîntului, prin care a stors lacrimi din ochii ascultătorilor.

Cronică.

Maiestatea Sa a dăruit din cassa privată: 20.000 fl. pe seama nenorociților inundați din Ungaria-de-meață, ear' 200 fl. pentru incendiații din comuna Șag (comitatul Timișului).

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină nu va călători la Amsterdam pentru a face o cură de massage, ci va merge de-a dreptul la Antwerpen, ear' de acolo în Englitera.

Principele de coroană Rudolf a sosit Sâmbătă seara în Londra.

Postul de solgăbiran în Mercuria se va întregi prin alegere în ședința congregațiunii comitatului Sibiu dela 30 l. c. Concursurile pentru acest post au a se presenta până la 29 l. c.

Guvernul pentru inundați. În sfîrșit s'a trezit și ministrul de interne. După-ce nu numai Românii și Șvabi din părțile bănățene și ardelenene au fost încerați de nenorocirile inundațiunilor, ci și Maghiarii neaoși sufer de apele Tisei, eată, că se exmite o ordinațiune circulară din partea ministrului de interne cătră jurisdicțiuni, în care arătînd enormele pagube cauzate prin apă, se adresează din nou poporațiunii terii pentru a contribui ceva în scopul ușurării stării a celor nenorociți. Jurisdicțiunile sînt avisate a stăru, ca colectele ce se vor face să aibă un rezultat cât se poate de mare. Toate contribuțiile se vor publica în foaia oficială.

O catastrofă groaznică, la care mai mult ca 100 de oameni și-au pierdut viața, s'a întîmplat în 17 l. c. pe Dunăre între Paks și Calocsa. Vre-o 250 de pelerini din Paks voiau să treacă Dunărea la Calocsa. În scopul acesta se folosiră de un pod trecător, care a fost însă răsturnat de viforul groznic ce pe apă sufla mai tare ca pe uscat. Toți pelerinii ce se aflau pe pod cădură în apă. Mai mult ca 100 de persoane s'au scos din apă ca cadavre, ceilalți au putut fi salvați.

Bătălii electorale. În Matersdorf, comitatul Oedenburg, s'a întîmplat cu privilegiul alegerii de deputat dietal în 18 l. c. n. o formală bătălie între gendarmi și alegători. Mai înainte a fost atacată gendarmeria, împușcându-se asupra ei cu revolvare. Aceasta apoi folosi și ea arma împușcînd vre-o 18 indiviți, dintre care 8 morți, ear' ceilalți 10 răniți. Între cei omorîți se află 2 frați și un bătrîn de 70 ani. — În Keszthely alegându-se cu mare majoritate candidatul opoziției dela 48, antisemiții au inscenat un mare cravă și a trebuit să se ceară ajutor militar, pentru a evita o ciocnire.

Petrecere de vară. Tinerimea română din apropierea Teușului, grupată în giurul cetătenilor români din acest opid, invită la „Petrecerea de vară”, ce se va aranja luni în 11 Iulie st. n. a. c. în „Bercul grădinarilor”, eventual în „grădina de vară” a dlui Sam. Löwe. Venitul este destinat pentru ajutorarea ambelor scoale greco-catolice din loc. Începutul la 2 oare după amiază. Pentru comitetul arangiator: Stefan Crișianu, președinte; Efreim Rațiu, casier; Stefan Bretoi, controlor.

Din Bucovina. Ni-se scrie din Suceava cu data de 6 Iunie: Duminecă în 5 Iunie 1887 a avut loc serbarea drumului la Mănăstirea Dragomirnei. Ca și de altădată s'a adunat multă lume de închinători nu numai de confesiunea noastră, ci și de toate celelalte confesiuni. Sfânta liturgie a fost oficiată de Preacuviosia Sa protosincelul și egumenul Veniamin Iacota în sobor cu mai mulți ieromonahi. Între alte persoane notabile din Suceava și giurul Sucevei am observat și mulți oaspeți din România. Celebrându-se a doua zi Luni de nou sf. liturgie de părintele egumen în sobor, s'a făcut după sf. liturgie și parastasul pentru cititorul acestei mănăstiri metropolitului Moldovei și al Sucevei, Anastasie Cricma. La fine a venit părintele Ioan Berariu din Storoici către mulțimea de auditori un discurs bine simțit, care a amintit mai ales faptele și clădirile monumentale și religioase ale străbunilor noștri. Primirea în mănăstire din partea superiorului a fost foarte complasată și cu multă atenție.

George Avram.

Incendiul dela Botoșani. Regele României, îndată ce a aflat despre catastrofa din Botoșani, a adresat din castelul Peleş d-lui Hasnaș, primarul orașului Botoșani, următoarea telegramă: Flăcările mistuitoare ce pustiu o parte din orașul Botoșani au pricinuit grozave nenorociri ce s'au răsfărat asupra inimii Reginei și a Mea. Ori-ce suferință a unei părți a României este suferință Noastră și de aceea Mă grăbesc a trimite deocamdată suma de zece mii de lei, spre a căuta să dați întâiele ajutoare celor mai isbiți de lipsă. Măgăriați și îmbărbătați pe cei arși de foc, asigurându-i cu subscripții publice, în fruntea cărora se vor pune Regina și Eu, vor fi organizate grabnic în toată țeara, și că Români, cari au știut să fie miloși când în alte state s'au întâmplat asemenea catastrofe, vor să se facă datorită și către compatrioții lor.

A da pentru Botoșani și a ridica pe cei loviți de o soartă cumplită, este a ne cinsti pe noi înșine, este a ne ridica sentimentele la înălțimea grelei încercări căzute pe unul din cele mai de căpetenie orașe ale scumpei noastre Românie.

Carol.

Dl Gachet, însărcinatul de afaceri al Franței în București, îndată ce a aflat de nenorocirea din Botoșani, a adresat dlui G. Gr. Cantacuzino, președintele comitetului, care s'a constituit pentru victimele dela opera comică din Paris, următoarea scrisoare:

Domnule președinte!

Mai înainte de a părăsi Bucureștii pentru a lua concediul ce ministrul afacerilor străine a acordat, dl Coutouly, v'a scris, pentru a vă spune cât a fost de atins de grabă, cu care membrii comitetului ce presidați au luat inițiativa serbarilor, al căror produs trebuie să serve la ușurarea victimelor dela opera comică din Paris.

Un eveniment dureros și care 'mi-a fost semnalat chiar în țeara D-Voastră: Botoșanii în foc, peste 700 de case sunt prada flăcărilor, familii întregi sunt ruinate!

În fața unui asemenea eveniment, Franța, pe care am onoarea de a o reprezenta în momentul acesta în România, nu mai poate să primească darul D-Voastră, și în numele meu iau inițiativa de a vă ruga să dați nefericitei populații a Botoșanilor produsul serbarilor ce comitetul D-Voastră a organizat.

Veți înțelege cu înlesnire, cu toate miseriile ce catastrofa dela opera comică a creat, că nu pot, în circumstanțele actuale, să primesc încă binefacerile D-Voastră, atunci când sunt atâți nefericiți a ajuta în acel oraș.

Știu, domnule președinte, că purtarea D-Voastră, precum și aceea a membrilor comitetului, cari s'au grupat în giurul D-Voastră, este dirijată atât de caritatea D-Voastră, cât și de simpatia pentru Franța. Fiți siguri, că schimbând destinațiunea ajutoarelor, legațiunea Republicii la București, ca toată lumea în Franța, Vă va fi recunoscătoare de sentimentele atât de delicate, cari v'au condus în aceste circumstanțe dureroase.

Dați-mi voie de a depune în mâinile D-Voastră două sute de lei, pe cari Vă rog să-i primiți pentru participarea mea la serbarea dela Cismegiu.

Binevoiți, Vă rog, domnule președinte, a primi asigurarea înaltei mele considerațiuni a sentimentelor mele de recunoștință.

Însărcinatul de afaceri al Republicii franceze:

Charles Gachet.

Se vorbește de organizarea unei mari loterii pentru victimele din Botoșani.

Consiliul comunal al Bucureștilor a hotărât să vină cu toate mijloacele, de care dispune, în ajutorul Botoșanilor ruinați de foc. Deocamdată el a votat o sumă de 8000 lei.

O afacere „cavalerească”?

Sânt acum câteva zile, la 17 ale curente luni, am primit următoarea depeșă din Timișoara:

Pentru expresiunea vătămătoare „Păzitorul trotoarelor” din corespondența intitulată „din

Bănat” din nr. 123 al „Tribunei” cer satisfacțiune cavalească. Locul, ziua și ora rog a 'mi-se face cunoscut.

Adám Vincze, comptabil de finance.

Nu șciam, dacă există ori nu undeva un domn, pe care îl cheamă Adám Vincze, nu șciam, dacă, existând un asemenea domn, chiar el 'mi-a trimis această depeșă, nu șciam, dacă, trimițându-mi chiar el depeșă, este ori nu un om, care poate să fie socotit capabil de a cere și a da satisfacțiune „cavalerească”: vedeam numai din cuprinsul depeșei, că am a face cu un om, care nu șcie, cum se caută satisfacțiunea „cavalerească”.

În nr. 123 al „Tribunei” se publicase, ce-i drept, o corespondență, „de lungă Begheiu”, în care sânt enumerate persoanele ce l-au felicitat pe dl Dr. Iosif Gall de numirea sa în casa magnaților, și în corespondența aceasta află cuvintele:

„Argyelán, ispravnicul dela fiscalatul orășeneș, *Adám Vincze, eroul binecunoscut și prin înrudirea sa cu elemente foarte „patriotice”, sau păzitorul trotoarelor și „laureatul” poet Păcătan.* — — —

Dând dar' creștământ corespondentului nostru, nu mă mai îndoiesc, că există un domn Adám Vincze pe acolo pe la Timișoara. Examinând însă pasagiul din corespondență, am primit convingerea, că cuvintele „păzitorul trotoarelor” n'au fost întrebuițate de corespondentul nostru la adresa acestui domn Adám Vincze. Cât pentru mine personal, nu le-aș fi întrebuițat la adresa nimenui, nici chiar la a unui notorie „păzitor de trotoare”, dar' corespondentul nostru a creșt, că poate să se folosească de ele, și dacă dl Adám Vincze crede, că numai pe d-sa putea să-l înțeleagă, când a șis „păzitor de trotoare”, și că trebuie să dea satisfacțiune „cavalerească”, după convențiunile „cavaleresci” avea să ceară prin o persoană, care ne este cunoscută, să 'i-se numească corespondentul, și numai după-ace 'i-s'ar fi refuzat împlinirea acestei cereri, era corect să ceară satisfacțiune „cavalerească” dela mine, care represent redacțiunea „Tribunei” atât față cu autoritățile, cât și față cu publicul. Nici chiar în cazul acesta însă d-sa n'avea să 'mi ceară ca necunoscut și prin o depeșă telegrafică să-i spun „locul, ziua și ora”, ci să 'mi trimită, la mine acasă, drept martori doi oameni capabili de a mijloci în afaceri „cavaleresci”.

Aș fi vădut apoi, dacă dl Adám Vincze trebuie să fie luat în serios, dacă pot ori nu să dau martorilor trimiși de d-sa explicațiunile cuvenite, să le numesc corespondentul ori să le declar, că au să se înțeleagă cu martorii mei: eu în tot cazul n'am să stau de vorbă cu dl Adám Vincze, pe care nu-l cunosc și care poate să fie om vrednic de toată stima, dar' poate să fie și un băețandru ori un om compromis, pe care ai să-l dai afară, când îți intră neanunțat și nerecomandat în casă.

Ca să mă încredințez deci, dacă nu cumva 'și-a permis cineva gluma de a 'mi trimite acea depeșă în numele d-lui Adám Vincze, am trimis la adresa „Adám Vincze în Timișoara”, nu însă pe cale telegrafică, ci în scrisoare închisă, următorul răspuns:

Stimate domnule!

Nu înțeleg depeșă D-Tale!

Dacă te afli vătămât prin pasagiul amintit, atunci numesc doi martori, care se vor pune în înțelegere cu alți doi martori numiți de mine. Astfel înțeleg eu regulile duelului.

Cu toată stima

Sibiu, 17 Iunie n. 1887.

Aurel Popa.

Ziua următoare, la 18 l. c. primesc, drept o nouă dovadă de nepriecere, următoarea depeșă:

Tartozkodási helyének távollága megbízónk részéről ottani megbízottakat igényel. Szabályszertű idő betárhata számon tartásból ön közvetlen provokálást nyert. Csak ma nyert értesülés szerint ottani képviselők hiányában mi vállaltuk el a becslélt hely ügy tisztázását, megbízónk nevében ezennel bocsánatkérést, lovasias elégtételt követünk. Nyilatkozatra 12 órai határidőt adunk. Ennek elteltével az ügyet befejezzetnek nyilvánítók. (Fiind departe domiciliul D-Tale din partea mandantului nostru s'ar fi cerând mandatar de acolo. Ca să se poată observa timpul regulamentar ai primit provocare directă. După înștiințarea primită abia azi, lipsind mandatarii de acolo, și primind noi regularea acestei afaceri de onoare, în numele mandantului nostru prin aceasta pretindem să ceri scuze ori să dai satisfacție cavalească. Îți dăm timp de 12 oare spre a te pronunța. Trecând acest timp, am declara afacerea de încheiată.) Kosariu Miklos, Weninger János, mint Adám Vincze megbízottjai.

Deci alți doi oameni mie necunoscuți vin să 'mi ceară în numele celui de al treilea necunoscut să le dau satisfacțiunea „cavalerească” pe cale telegrafică.

E evident, că nu 'mi mai rămânea decât să cer intervenirea poliției, ca să constate identitatea persoanelor subscrise în depeșele ce 'mi veniau din Timișoara. Mai înainte însă de a o face aceasta, am voit să mă încredințez, dacă în adevăr există acești doi din urmă domni în Timișoara și am trimis la adresa „Kosariu Miklos în Timișoara” următoarea depeșă:

Domnului Kosariu Miklos

Temesvár.

Pasagiul amintit nu-l privește pe domnul Adám Vincze. Cetiți-l mai bine.

Aurel Popa.

Încă în aceeași zi am primit tot pe cale telegrafică următorul răspuns:

Kérdések ezek megbízónk személyére határozottan sőt. Ragaszkodunk előbbi távirati kijelentésünkre. Önnek nincs jogában a sértést kvalifikálni. Többek becslélt bírói ságához folya-modni. Hat óráig bocsánatkérést, elégtételt kértünk. Ellenkező esetben az ügyet az ön becsléltének hátrányára befejezzetnek nyilvánítjuk. (Articolul din cestiune e hotărât vătămător pentru persoana mandantului nostru. Rămânem prelungă declarațiunea telegrafică de mai nainte a noastră. D-Ta nu ai dreptul de a califica vătămarea. Cerem în timp de șase ciasuri scuze ori satisfacțiune. În cazul contrar declarăm afacerea terminată în detrimentul onorii D-Tale.) Kosariu Miklos, Weninger János.

Din toate aceste nu ese cu destulă siguranță la iveală, că întreagă această „afacere cavalească” a fost pusă chiar de domnii Adám Vincze, Kosár Miklos și Weninger János la cale. Se poate că totul e o mistificațiune făcută cu scopul de a-i face de ris.

E treaba poliției să constate adevărul. Dacă însă în adevăr acești trei domni au pus „afacerea” la cale, atunci nici un om, care cunoaște convențiunile „cavaleresci” nu 'i mai pune între oamenii, care pot să fie luați în serios, pot să ceară ori să dea ceea-ce se numesc „satisfacțiune cavalească”, pot să declare de încheiată o afacere, pe care nici că au știut măcar cum au s'o înceapă,

„Afacerile cavaleresci” sânt afaceri de discrețiune, pe care oamenii de onoare le încep și le termină între ei, și acela, care cere să 'i-se spună „locul, ziua și ora” pe cale telegrafică, nu caută „afacerile cavaleresci”, ci umblă să scape de ele: el este un om, cu care nu stai de vorbă.

Aurel Popa.

Publicațiunile Academiei Române.

Au apărut și se află de vânzare la librăria Sococ & Comp.

1. *Hurnazaki*, documente privitoare la Istoria Românilor:

Vol. I. Cuprinde documentele cele mai vechi privitoare la Istoria Românilor pentru anii 1199—1345, culese din diferite publicațiuni, și însoțite de note și variante de Nic. Densușian. 1 vol. 4° de XXX. și 701 pagini. Preț 25 lei.

Suplement vol. III. fascioara 1. Cuprinde documente privitoare la acțiunea Rusiei în Țerile-Române, între anii 1709—1812; jurnalul Generalului ruseș comite de Lanjeron despre campaniile lui ocupațiunile ruseș dela 1790—1812. 1 vol. 4° de 395 pagini. Preț 15 lei și 50 bani.

2. *Miron Costin. — Opere complete*, după manuscrise, cu variante și note, cu o recenziune a tuturor codicilor cunoscute până astăzi, bibliografia, biografia lui Miron Costin, un glosar lucrat de dl L. Săineanu, portrete facsimile diverse de V. A. Urechia. Tomul I... 1 vol. 8° de XII. și 799. Acest volum cuprinde: Cartea petru descălecatul dintâiu al țării Moldovei și neamului moldovenesc și Leatopisețul țării Moldovei dela Aron Vodă încoace. Preț 12 lei.

3. *Psaltirea în versuri întocmită de Dosofteiu, Metropolitul Moldovei 1671—1686*. Publicată de pe manuscrisul original și de pe edițiunea dela 1673 de prof. I. Bănu. Cu 6 stampe facsimile. ... 1 vol. 8° Preț 10 lei.

4. *Analele Academiei Române*. Memorii pe 1885—86:

Ioan Ghica, Amintiri despre Grigorie Alexandrescu. — 30 bani.

G. Baritiu, Apulum, Alba-Iulia, Belgrad. — 30 bani.

Ep. Melchisedec, Schițe din viața Metropolitului Ungro-Vlachiei Filaret II. — 1 leu.

5. *Etymologicum Magnum Romaniae*. Dicționarul limbii istorice și populare a Românilor, lucrat după dorința și cu cheltuiala M. S. Regelui Carol I, sub auspiciile Academiei Române de B. Petriceicu-Hasdeu. Tomul I. A. — Amurtesc. ... 1 vol. gr. 8° 12 lei.

Publicațiunea întreagă se va compune din circa 10 tomuri de câte minimum 30 coale. Fiecare tom se va publica în patru fascioare. —

Prețul unui tom este 12 lei. Se primesc abonaamente pentru fiecare tom, însă fascioare separate nu se vând. Abonaților li-se vor expedia fascioarele îndată după tipărire. Abonamentele se fac la stabilamentul grafic Sococ & Teclu. București, strada Berzi Nr. 96.

Examenle publice

pentru anul scolar 1886/7 la școala civilă (privată) de fete a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” și la școala elementară a „Reuniunii femeilor române” din loc, se vor ține, cu abateri dela hotărârea anterioară, însă cu aprobarea autorităților competente, în 25 și 27 Iunie st. n. a. c. în sala cea mare a edificiului școlar din strada Morii nr. 8, după următorul program:

I. La școala civilă:

Sâmbătă, în 25 Iunie st. n.

a) înainte de amiazi:

Dela 8—9 Religiuinea cu toate clasele.

„ 9—9^{3/4} Limba română cu cl. I-a.

„ 9^{3/4}—10^{1/4} Aritmetica cu cl. II.

„ 10^{1/4}—10^{3/4} Limba germană cu cl. III-a.

„ 10^{3/4}—11^{1/4} Istoria Ungariei cu cl. IV-a.

„ 11^{1/4}—12 Istoria naturală cu cl. I-a.

b) după amiazi:

Dela 3—3^{1/2} Chemia cu cl. IV-a.

„ 3^{1/2}—4 Geografia cu cl. II-a.

„ 4—4^{1/2} Fisica cu cl. III-a.

„ 4^{1/2}—6 Limba maghiară cu cl. I, II, III și IV.

Luni, în 27 st. n.

După amiazi:

La 4^{1/2} oare: Limba franceză, musica vocală și instrumentală; declamațiuni.

2. La școala elementară.

Luni, în 27 Iunie st. n.

Înainte de amiazi:

Dela 9—10^{1/2} cl. I și II din obiectele obligate afară de limba maghiară.

„ 10^{1/2}—12 cl. III și IV din obiectele obligate afară de limba maghiară.

După amiazi:

Dela 3—4 limba maghiară în toate clasele.

„ 4—4^{1/2} limba franceză și musica.

Marti, în 28 Iunie st. n.

La oarele 10 înainte de amiazi la școala civilă și la oarele 11 la școala elementară, extradarea atestatorilor și încheierea anului scolar, în prezența colegiilor învățătoresci.

La aceste examene invită cu toată onoarea pe părinți și pe toți binevoitorii școalelor

Sibiu, în 18 Iunie st. n. 1887.

Direcțiunea școlară.

Posta ultimă.

Budapesta, 19 Iunie n. Dintre pelerinii căzuți lângă Paks în Dunăre s'au putut scoate din apă până la 10 oare înainte de amiazi 127 și 101 de cadavre. Nu se află încă 87 pelerini. Se aduc mereu oameni morți înecați.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

(De alaltăieri.)

Brad, 18 Iunie n. (Telegramă particulară.) Truția căpătă 810, Hollaky 895 voturi. Procedura alegerii întreagă fu ilegală. Președintele dete curs liber celor mai flagrante abuzuri în cursul lui Hollaky. Comune întregi cu forța armelor fură împedecate dela votare. Indignațiunea este generală. Hollaky nu se poate mândri cu mandatul.

(De azi.)

Caransebeș, 20 Iunie n. (Telegramă particulară.) Generalul Traian Doda reales cu aclamațiune; însuflețirea extraordinară; participare imposantă; ca la cinci mii de alegători prezenți. După alegerea profesorul Dragalina salută pe deputat cu o cuvântare plină de entusiasm, eară deputatul răspunde între nespuse aplause.

Budapesta, 20 Iunie n. Resultatul alegerilor de până acum e 238 guvernamentali, 39 din opoziția moderată, 65 independenți, 10 antisemiți, 7 fără de partid, 8 Sași (între care 3 altcum din opoziția moderată).

Berlin, 20 Iunie n. Ieri seara un tren ce venia din Potsdam s'a ciocnit de un tren ce stetea la stația Wannsee. Un vagon a acestuia din urmă s'a aprins; două persoane se ăice că sânt moarte, 5 greu rănite, numeroși răniți mai ușor; cifrele încă nu se pot constata exact. Unele persoane ce ședeau în carul nu se gădesc.

Duna-Szerdahely, 20 Iunie n. Cuartierului jidovesc 'i-s'a dat foc din trei lături; la 4 oare după amiazi erau în flăcări 64 de zidiri. O jumătate de batalion de infanterie a sosit din Pojon.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Concursuri:

— Trei posturi de practicanți de administrație la jurisdicțiunea comitatului Bistrița-Năsăud. — A se adresa până în 20 August a. c. la vice-comitele comitatului: în Bistrița.

— Un post de practicant-concipient de finance la oficiul reg. ung. de competențe din Dej. A se adresa până în 28 Iunie a. c. la direcțiunea financiară din Cluj.

— Un post de notar cl. II. la tribunalul reg. din Zelău. — A se adresa până în 1 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

— Un post de practicant de drepturi cu diurnă la tribunalul reg. din Panciova. — A se adresa până în 15 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

— Un post de practicant de drepturi cu diurnă la judecătoria cercuală din Oradea-mare. — A se adresa până în 1 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Oradea-mare. — A se adresa până în 13 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

— Două posturi de practicanți de administrație la jurisdicțiunea comitatului Solnoc-Dobâca. — A se adresa până în 15 August a. c. la vice-comitele comitatului în Dej.

— Un post de magistrul postal în comuna „Aranyos-Megyes” (cotton Sătmărușului). — A se adresa până în 10 Iulie a. c. la direcțiunea postală din Oradea-mare.

— Un post de magistrul postal la oficiul postal-telegrafic din comuna Brețcu (cotton-Trei-Scaunelor). — A se adresa până în 10 Iulie a. c. la direcțiunea postală din Sibiu.

— Un post de servitor ordinar la școala reală de stat din Brașov. — A se adresa până în 10 August a. c. la direcțiunea celui institut în Brașov.

— Un post de sub-jude reg. la judecătoria cercuală din Becicherecul-mare. — A se adresa până în 5 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. de acolo.

— Un post de scriitor la cărțile funduare dela judecătoria cercuală din Iceland. — A se adresa până în 18 Iulie a. c. la presid. tribunalului reg. din Odorheiu-săcuesc.

Economie.

Revista agricolă și comercială.

(Urmare și fine.)

Têrgurile străine. Prețul grâului în aceste têrguri s'a menținut la același nivel, din săptămâna trecută. Așa la Paris grânele albe s'au vândut cu 27 l. n. și 76 cent. suta de chilgr.; grânele roșii cu 26—27 suta de chilgr., ear' grânele mediocre cu 24—25 l. n. suta de chilgr. Grânele străine de asemenea s'au menținut prețul din trecut, cu deosebire că grânele dela Dunăre (ale României) s'au vândut cu 27 l. n. și 75 cent. și până la 28 l. n. suta de chilgr., adică cu cel mai mare preț.

Săcara, orșul, ovășul și porumbul. Aceste cereale au fost căutate mai puțin. Prețul săcării a variat între 14—16 l. n. suta de chilgr.; a orșului și a ovășului între 14—17 l. n.; ear' prețul porumbului între 12—14 l. n. suta de chilgr.

Făina, de calitate bună s'a vândut cu 59—61 l. n. sacul de 157 de chilgr.; ear' făina mai ordinară, cu 53—54 l. n.; prin urmare prețul mijlociu se poate lua de 56 l. n. la sac.

La Nantes, grânele indigene s'au vândut cu 25—26 l. n.; ear' cele străine cu 26—27 l. n. suta de chilgr.

La Havre și în alte porturi din nordul Franciei, transporturile au fost mai puțin numeroase și prețurile n'au variat; eară din San-Francisco au sosit 30.000 de hectolitri de grâu.

La Anvers (Belgia), ca și la Amsterdam (Holanda) prețurile s'au mai urcat la grânele străine.

La Berlin prețurile s'au mai urcat, așa că prețul grânelor a variat între 23—25 l. n. suta de chilgr.; ear' prețul săcării între 16—23 l. n. suta de chilgr.

În Austro-Ungaria prețurile s'au mai micșorat; și la Pesta, ca și la Viena, grâul s'a vândut până la 20 l. n. suta de chilgr.; același lucru s'a întâmplat și în têrgurile din Engiltera.

În Statele-Unite situațiunea recoltelor viitoare precum și prețurile actuale nu s'au schimbat de loc.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 18 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 48.— cr. până 49.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 50.½ cr., de mijloc 50.— cr. până 50.½ cr., ușori 50.— cr. până 51.— cr.,

marfă țărăneasă, grea 48.— cr. până 49.— cr., de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., ușoară 50.— cr. până 50.½ cr., românesci de Bakony, grei 49.½ cr. până 50.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 49.— cr. până 49.½ cr., transito de mijloc 49.½ cr. până 50.— cr., transito ușori 49.½ cr. până 50.— cr., în-grășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4½ cumpeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 18 Iunie st. n.
Budapesta: 69 23 62 77 68.

Piața cerealelor din Portul Brăila.
Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 4 Iunie v. 1887.

Vendătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Lombardo	Carnavali	Por. roșu	1350	63½	7.—
G. Mendl	"	"	8000	63½	7.—
Marghiloman	L. Mendl	"	2850	60¾	6.55
R. Balan	Peirano	"	2400	60½	6.42
Goldman	"	"	1100	61	6.60
Vechsler	"	"	2600	61	6.67½
Silberstein	Manari	Cinco.	1100	63½	7.—
Marghiloman	"	"	2000	64	7.10
"	Cohen	"	1800	64	7.10
Vamvuri	Mila	Grâu	750	58½	11.40
G. Mendl	Gatorno	"	3500	59	12.60
Emberico	"	"	3500	58¾	12.60
"	"	"	3900	59¾	13.—
"	"	"	2100	59¾	13.—

Agul 14.35—14.40 la ½ %.

Bursa de Budapesta

din 18 Iunie st. n. 1887.	
Rentă de aur ung. 6½ %	102.—
" " " 4½ %	102.—
" " hârtie " 5½ %	88.—
Împrumutul căilor ferate ung.	151.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.25
" " bănățene-timișene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.25
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Împrumut cu premiu ung.	121.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.20
Rentă de hârtie austriacă	81.25
" " argint austriacă	82.50
" " aur austriacă	112.50
Losurile austr. din 1860	136.50
Acțiunile băncii austro-ungare	885.—
" " de credit ung.	286.75
" " " austr.	284.10
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina"	102.—
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori	10.04
Mărci 100 imp. germane	62.20
Londra 100 Livres sterlingi	126.70

Bursa de Viena

din 18 Iunie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6½ %	—
" " " 4½ %	101.85
" " hârtie " 5½ %	88.—
Împrumutul căilor ferate ung.	151.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.60
Bonuri rurale ung.	104.60
" " cu cl. de sortare	104.60
" " bănățene-timișene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.60
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.40
Împrumut cu premiu ung.	121.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.70
Rentă de hârtie austriacă	81.50
" " argint austriacă	82.60
Rentă de aur austriacă	112.85
Losuri austr. din 1860	136.70
Acțiunile băncii austro-ungare	887.—
" " de credit ung.	—
" " " austr.	283.70
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.97
Napoleon-d'ori	10.04½
Mărci 100 imp. germane	62.23½
Londra 100 Livres sterlingi	126.65

Bursa de București.

Cota oficială dela 18 Iunie st. n. 1887.

Renta amort. (5½ %)	Cump.	94.—	vënd.	95.—
" Rur. conv. (6½ %)	"	83.40	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	—
Banca națională a României	"	—	"	—
Împr. oraș. București.	"	32.—	"	37.—
Act. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5½ %)	"	87.½	"	88.½
Schimbi 3 luni	"	—	"	—
Societ. const.	"	128.60	"	—
Aur	"	14.50	"	14.80

Cursul pieței din Sibiu

din 18 Iunie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.66	vënd.	8.70
Lire turcesci	"	11.30	"	11.35
Imperiali	"	10.30	"	10.35
Ruble rusesci	"	1.13	"	1.14

Moara artificială cu suluri din Reșinari e de vîndare, eventual și de exarîndare pre lungă condițiuni de solvire favorabile.

Detailuri: în Sibiu, strada Cisnădiei

Nr. 41.

[464] 1—3

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[432] 32

„**Amicul Familiei.**“ Dîar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 1½—2½ coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, romane, suveniri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2¼—3¼ coale; și publică articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sêrbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novellă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șilulțiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înverderite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românesce în vorbire și scriere înverderită și aprețiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.” 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătăm pruncilor!” și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele școalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm spriginirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatică limbii române pentru școalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericești — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericești. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Santei Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACȚIILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele aceloră cu trei luni înainte de scadența lor.